

„DNES A DENNĚ ZÁZRAKY“

Rike Reiniger

Autorka příspěvku objasňuje různé linie působení českého loutkového divadla: jednak načrtává až do doby baroka spadající tradici putovního loutkového divadla, kterému bylo v souvislosti s národním obrozením připisováno důležité politicko-kulturní poslání. Na druhé straně podtrhuje význam jednotlivých pedagogů a amaterů, kteří svými novátorskými výchovnými a uměleckými koncepty přispěli k rozvoji loutkového divadla. Obě linie této tradice lze vysledovat i u loutkového divadla, které v českých zemích, resp. v Československu hrálo v němčině, polštině a hebrejštině. Divadlo Josefa Skupy dosáhlo svého nenapodobitelného svérázu kom-

binací tradičních prvků s inovativním přístupem amatérského hnutí a obzvláště pak impulzy z kabaretu a revuálního divadla. A koneckonců poskytuje od počátku 20. století řada institucí všem fenoménům loutkářské scény organizační rámec. Takto byly vytvořeny předpoklady, za kterých je dnes možné diskutovat o loutkovém divadle jako o faktoru kulturního života.